

Δίκτυα και Επενδύσεις στις ΑΠΕ, Ερωτήματα:

1. Προτάσεις για δραστική απλοποίηση αδειοδοτικών διαδικασιών, χρειάζεται η άδεια παραγωγής που αποτελεί εμπορεύσιμο είδος επιβαρύνοντας σημαντικά την επένδυση?
2. Πώς θα εισέλθουν νέοι επενδυτές για την επίτευξη του στόχου όταν εξακολουθούν να μένουν αδρανείς αιτήσεις και άδειες δεσμεύοντας αξιόλογες θέσεις?
3. Το τιμολόγιο αγοράς (feed-in tariff, FIT) επιβαρύνει την παρούσα και τη νέα γενιά (20-25 χρόνια), μήπως θα πρέπει να σχεδιασθεί έτσι ώστε να μπορέσει να λειτουργήσει η αγορά και να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας?
4. Είναι αναγκαία σε κάθε τροποποίηση του νόμου η εφαρμογή των νέων τιμών και σε ήδη λειτουργούντα έργα που μερικά ίσως έχουν αποσβεσθεί, ενώ προβλέπεται και αναθεώρηση τιμών κάθε χρόνο?
5. Πώς μπορεί να εξασφαλισθεί η χρηματοδότηση κατασκευής των νέων δικτύων όπως και των αντλητικών ή ευέλικτων μονάδων που είναι αναγκαία για τον φιλόδοξο στόχο? Η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στα δίκτυα μπορεί να αποτελέσει μια ρεαλιστική λύση?
6. Οι διαχειριστές των δικτύων/ΔΕΗ μπορούν να ανταποκριθούν στην ανάπτυξη του όγκου των νέων δικτύων και στην εφαρμογή καινοτόμων τεχνολογιών για τον στόχο του 2020?
7. Η μίξη των ΑΠΕ, όπως ήδη καθορίσθηκε αποτελεί τη βέλτιστη τεχνικά και οικονομικά συμμετοχή της κάθε μορφής ΑΠΕ? Έχει νόημα το ανώτατο όριο στα ΜΥΗ, στη βιομάζα και στη γεωθερμία?
8. Τί εξυπηρετεί η κατανομή του 1/3 μόνο του στόχου των φωτοβολταϊκών για το 2015-2020 όπου αναμένεται σημαντική πτώση του κόστους? Πόσο αναγκαία είναι η συμμετοχή των ηλιακών θερμικών με συκέντρωση στο ελληνικό περιβάλλον (με τιμολόγιο για 25 χρόνια και χρήση ορυκτών καυσίμων 15%)?
9. Ποια μέτρα και αποφάσεις απαιτούνται για να πάμε από τα 100MW/γ στα 1.000MW/γ για το στόχο 40% ΑΠΕ το 2020?
10. Έχουν εκτιμηθεί οι επιπτώσεις στη λειτουργία της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας καθώς και το πρόσθετο κόστος στον ηλεκτρικό τομέα από τον φιλόδοξο στόχο με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο?